

KOMISJONI TEATIS**Suunised, mis käsitlevad teatavaid riigiabimeetmeid kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemis pärast 2012. aastat**

(SWD(2012) 130 final)

(SWD(2012) 131 final)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2012/C 158/04)

SISUKORD

SISSEJUHATUS	6
RIIGIABIPOLIITIKA JA HKSI DIREKTIIV	6
1. SUUNISTEGA HÕLMATUD ERIMEETMED	7
1.1. Abi ettevõtjatele sektorites ja allsektorites, mille puhul peetakse kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu märkimisväärseks, sest ELi HKSi saastekvootidest põhjustatud kulud kantakse üle elektrihindadesse (abi kaudsete heitkoguste kulude hüvitamiseks)	7
1.2. Investeerimisabi suure tõhususega elektrijaamadele, sealhulgas uutele elektrijaamadele, millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus	8
1.3. Elektritootmise uuendamiseks ülemineku perioodil tasuta kvootide eraldamise vormis antav abi	8
1.4. Väikeste käitiste ja haiglate ELi HKSist väljajätmise vormis antav abi	9
2. REGULEERIMISALA JA MÕISTED	9
2.1. Käesolevate suuniste reguleerimisala	9
2.2. Mõisted	9
3. ALUSLEPINGU ARTIKLI 107 LÕIKE 3 ALUSEL KOKKUSOBIVAD ABIMEETMED	9
3.1. Abi ettevõtjatele sektorites ja allsektorites, mille puhul peetakse kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu märkimisväärseks ELi HKSi saastekvootidest põhjustatud kulude ülekandumise tõttu elektrihindadesse (abi kaudsete heitkoguste kulude hüvitamiseks)	9
3.2. Investeerimisabi uute suure tõhususega elektrijaamadele, sealhulgas uutele elektrijaamadele, millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus	11
3.3. Elektritootmise uuendamiseks ülemineku perioodil tasuta kvootide eraldamise vormis antav abi	12
3.4. Väikeste käitiste ja haiglate HKSist väljajätmise vormis antav abi	13
3.5. Proportsionaalsus	13
4. KUMULATSIOON	13
5. LÕPPSÄTTED	13
5.1. Iga-aastane aruannete esitamine	13
5.2. Läbipaistvus	14
5.3. Järelevalve	14
5.4. Kohaldamisaeg ja läbivaatamine	14
I LISA	16
Mõisted	16

<i>II LISA</i>	19
Sektorid ja allsektorid, mille puhul on eelnevalt kindlaks tehtud kasvuhoonegaaside heite ülekandumise märkimisväärne oht	19
<i>III LISA</i>	21
II lisas NACE koodidega hõlmatud toodete elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusalused	21
<i>IV LISA</i>	22
Maksimaalsed piirkondlikud CO ₂ -heite koefitsiendid (TCO ₂ /MWH) eri geograafilistel aladel	22

SISSEJUHATUS

RIIGIABIPOLIITIKA JA HKSİ DIREKTIIV

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiviga 2003/87/EÜ⁽¹⁾ loodi liidus kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (ELi HKS) ning direktiiviga 2009/29/EÜ⁽²⁾ täiustati ja laiendati ELi HKS, mida hakatakse kohaldama 1. jaanuarist 2013. Direktiivi 2003/87/EÜ selle muudetud kujul⁽³⁾ nimetatakse edaspidi „HKSİ direktiiviks”. Direktiiv 2009/29/EÜ on osa seadusandlikust paketest, mis hõlmab kliimamuutustega võitlemise ning taastuvenergia ja vähese süsinikdioksiidiheitega energia edendamise meetmeid. Pakett koostati eelkõige selleks, et saavutada liidu üldine keskkonnavalaline eesmärk vähendada 2020. aastaks kasvuhoonegaaside võrreldes 1990. aastaga 20 % ja suurendada taastuvenergia osakaalu 2020. aastaks liidu energia kogutarbimises 20 %ni.
2. HKSİ direktiiviga on teatavatele ettevõtjatele ette nähtud järgmised eri- ja ajutised meetmed: abi, et hüvitada elektrihinna suurenemist, mis johtub ELi HKSiga seotud kasvuhoonegaaside heitkoguste kulude (kaudsed heitkoguste kulud) kaasamisest, investeerimisabi suure tõhususega elektrijaamadele, sealhulgas uutele elektrijaamadele, mis on valmis süsinikdioksiidi keskkonnaohutult koguma ja geoloogiliselt säilitama (millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus), mõnedes liikmesriikides ülemineku- perioodil elektritootjatele tasuta saastekvootide eraldamisega seotud abi ning väikeste käitiste ELi HKSist väljajätmine juhul, kui kasvuhoonegaaside heitkoguseid on võimalik vähendada väiksemate halduskuludega väljaspool ELi HKSİ raamistikku.
3. HKSİ direktiivi rakendamisel ette nähtud eri- ja ajutised meetmed hõlmavad riigiabi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. Kooskõlas aluslepingu artikliga 108 peab liikmesriik komisjonile riigiabist teatama ja ei või seda rakendada enne, kui komisjon on selle heaks kiitnud.
4. Selleks et tagada läbipaistvus ja õiguskindlus, selgitatakse käesolevates suunistes riigiabimeetmete kokkuvõtte kriteeriume kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemis, nagu seda on täiendatud ja laiendatud direktiiviga 2009/29/EÜ.
5. Kooskõlas 2005. aasta riigiabi tegevuskavas⁽⁴⁾ sõnastatud tasakaalustatuse kriteeriumiga on riigiabi kontrollimise põhieesmärgiks heitkogustega kauplemise süsteemi rakendamisel tagada, et riigiabimeetmetest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine oleks suurem kui ilma abita, ning tagada, et abi positiivsed mõjud kaaluksid üles konkurentsimoonutuste negatiivsed mõjud siseturul. Riigiabi peab olema vajalik ELi HKSİ keskkonnanäesmärgi saavutamiseks (abi vajalikkus) ja piirduma miinimumiga, mis on vajalik nimetatud keskkonnakaitse eesmärgi saavutamiseks (abi proportsionaalsus), vältides konkurentsi põhjendamatuid moonutusi ja häirimata kaubandust siseturul.
6. Kuna direktiivis 2009/29/EÜ kehtestatud sätteid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2013, ei saa pidada nimetatud direktiivi alusel koormuse vähendamiseks antud riigiabi enne seda kuupäeva vajalikuks. Seepärast saab käesolevates suunistes hõlmatud meetmeid lubada vaid alates 1. jaanuarist 2013 tekkinud kulude puhul, välja arvatud tasuta kvootide eraldamine elektritootmise uuendamiseks ülemineku- perioodil (mõnes liikmesriigis), kuna see võib teatavatel tingimustel hõlmata riiklikus kavas sisalduvaid investeeringuid, mida on tehtud alates 25. juunist 2009.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/87/EÜ, 13. oktoober 2003, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/29/EÜ, 23. aprill 2009, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 140, 5.6.2009, lk 63).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/101/EÜ, 27. oktoober 2004 (ELT L 338, 13.11.2004, lk 18); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/101/EÜ, 19. november 2008 (ELT L 8, 13.1.2009, lk 3); Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 219/2009, 11. märts 2009 (ELT L 87, 31.3.2009, lk 109).

⁽⁴⁾ Riigiabi tegevuskava. Vähem ja paremini suunatud riigiabi: riigiabireformi kava 2005–2009 (KOM(2005) 107 (lõplik), 7.6.2005).

1. SUUNISTEGA HÕLMATUD ERIMEETMED

1.1. Abi ettevõtjatele sektorites ja allsektorites, mille puhul peetakse kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu märkimisväärseks, sest ELi HKSi saastekvootidest põhjustatud kulud kantakse üle elektrihindadesse (abi kaudsete heitkoguste kulude hüvitamiseks)

7. HKSi direktiivi artikli 10a lõike 6 kohaselt võivad liikmesriigid anda riigiabi sellistele sektoritele või allsektoritele, mille puhul leitakse, et seal esineb märkimisväärne kasvuhoonegaaside heite ülekandumise oht kasvuhoonegaaside heitkogustest põhjustatud kulude (edaspidi „kaudsed heitkoguste kulud”) elektrihindadesse kandmise tõttu, et hüvitada neid kulusid kooskõlas riigiabieeskirjadega. Käesolevates suunistes käsitletakse kasvuhoonegaaside heite ülekandumise all maailma kasvuhoonegaaside heitkoguste võimalikku suurenemist juhul, kui äriühingud viiksid tootmise väljapoole liitu, sest neil ei ole võimalik ELi HKSt tulenevate kulude suurenemist kanda üle oma klientidele, ilma et nad kaotaksid olulise osa oma turust.
8. Kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu ärahoidmine kannab keskkonnanäesmärki, sest abiga püütakse vältida maailma kasvuhoonegaaside heitkoguse suurenemist tootmise liidust välja viimise tagajärjel, kuna kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohta ei ole siduvat rahvusvahelist kokkulepet. Samal ajal võib kaudsete heitkogustega seotud kuludega abi mõjuda negatiivselt ELi HKSi töhususele. Kui selline abi on halvasti suunatud, vabastaks see abisaaja kaudsete heitkogustega seotud kuludest, piirates seejuures stiimulit heitkoguste vähendamiseks ja innovatsiooniks selles valdkonnas. Selle tulemusena aga jääksid heitkoguste vähendamisega seotud kulud peamiselt teiste majandussektorite kanda. Lisaks võib selline riigiabi oluliselt moonutada konkurentsi siseturul, eelkõige juhul, kui sama valdkonna ettevõtjaid koheldakse erinevatest eelarvepiirangutest tulenevalt liikmesriigiti erinevalt. Seepärast tuleb käesolevates suunistes käsitleda kolme konkreetset eesmärki: kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu minimeerimine, ELi HKSi stiimulite säilitamine ja konkurentsimoонutuste minimeerimine siseturul.
9. Direktiivi 2009/29/EÜ vastuvõtmisel tegi komisjon avalduse,⁽⁵⁾ mis käsitles kaudsete heitkoguste kulude suhtes kohaldatavaid peamisi põhimõtteid, et vältida konkurentsi põhjendamatut moonutamist.
10. Komisjon hindas liidu tasandil, millises ulatuses on sektoril või allsektoril võimalik kaudseid heitkoguste kulusid tootehindadesse üle kanda, ilma et see tooks kaasa märgatava turuosa loovutamise süsinikdioksiidi heidete seisukohast vähem tõhusatele ELi välistele käitistele.
11. Liikmesriikidele antav maksimaalne abisumma tuleb kindlaks määrata valemi alusel, milles võetakse arvesse käitise võrdlusaluseks olevaid tootmistasemeid või käitise võrdlusaluseks oleva elektrienergia tarbimise tasemeid vastavalt käesolevates suunistes kindlaksmääratule ning eri geograafilistes piirkondades põletusseadmetes toodetud elektri CO₂-heite koefitsiente. Riigiabi ei anta, kui elektrienergia tarnelepingud ei sisalda CO₂-kulusid. Sellise valemiga tagatakse, et abi on proportsionaalne, ja säilitatakse stiimul elektritõhususe poole püüdlemiseks ja üleminekuks nn hallilt elektrilt rohelisele kooskõlas direktiivi 2009/29/EÜ põhjendusega 27.
12. Selleks et minimeerida konkurentsimoонutusi siseturul ja säilitada ELi HKSi eesmärk saavutada CO₂-heidete kulutasuv vähendamine, ei tohi abiga hüvitada kõiki elektrihindades kajastuvaid ELi saastekvoodi kulusid. Lisaks peaks abi olema ajas kahanev. Abi kahanevus on riigiabi puhul äärmiselt oluline, et ära hoida sõltuvuse tekkimist. Lisaks sellele säilitatakse kahaneva abimääraga nii pikaajaline stiimul võtta arvesse keskkonnakulusid kui ka lühiajaline stiimul minna üle vähem CO₂-heidet tekitavatele uutele tehnoloogiatele, rõhutades samal ajal abi ajutist iseloomu ning aidates kaasa üleminekule vähese CO₂-heidete majandusele.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0610&format=XML&language=EN> – vt II lisa, 15713/1/08REV1, 18. november 2008 (25.11).

1.2. Investeerimisabi suure tõhususega elektrijaamadele, sealhulgas uutele elektrijaamadele, millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus

13. Kooskõlas komisjoni avaldusega ⁽⁶⁾ Euroopa Ülemkogule HKSi direktiivi artikli 10 lõike 3 kohta, mis käsitleb saastekvootide enampakkumistest saadud tulu kasutamist, võivad liikmesriigid perioodil 2013–2016 kasutada saastekvootide enampakkumistest saadud tulu suure tõhususega elektrijaamade, sealhulgas selliste uute elektrijaamade ehitamise toetamiseks, millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus. Nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/31/EÜ (milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist) ⁽⁷⁾ artikli 33 kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et käitajad, kes käitavad vähemalt 300 megavatise elektrilise nimivõimsusega põletusseadmeid, on hinnanud teatavate tingimuste täitmist, eelkõige seda, kas sobivad säilitamiskohad on kättesaadavad, kas transpordivahendite kasutamine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik ning kas süsinikdioksiidi kogumise moderniseerimine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik. Kui tingimused on täidetud, tuleb käitise asukohas süsinikdioksiidi kogumiseks ja kompressiooniks vajalike seadmete jaoks eraldada piisavalt ruumi ⁽⁸⁾.
14. Abiga peab püüdma parandada keskkonnakaitset, tuues kaasa CO₂-heite vähenemise võrreldes tipp-tehnoloogiaga, ning ära hoida turutõrkeid, suurendades oluliselt keskkonnakaitset. Abi peab olema vajalik, sisaldama stiimulit ja olema proportsionaalne. Abi süsinikdioksiidi kogumiseks ja säilitamiseks ei kuulu käesolevate suuniste reguleerimisalasse ja seda hinnatakse juba muude olemasolevate riigiabieskirjade, eelkõige keskkonnakaitseks antavat riigiabi käsitlevate suuniste ⁽⁹⁾ alusel.
15. Abi proportsionaalsuse tagamiseks peab maksimaalne abimäär sõltuma uue elektrijaama panusest keskkonnakaitseks ja CO₂-heite vähendamise (HSi direktiivi eesmärk). Seepärast tuleb premeerida enne 2020. aastat maapõues säilitamise eesmärgil süsinikdioksiidi kogumise, transportimise ja säilitamise ahela (ehitus ja CO₂ kogumise, transpordi ja säilitamisega reaalselt alustamine) rakendamist võrreldes uute käitistega, millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus, kuid kus seda tehnoloogiat ei rakendata enne 2020. aastat. Lisaks peaks kahe sarnase süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidusega projekti kaalumisel maksimaalne lubatav abi osatähtsus olema kõrgem abi puhul, mida antakse pärast selgetel, läbipaistvatel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumitel põhineva võistluspakkumise korraldamist, mis tagab tõhusalt, et abi piirdub eesmärgi saavutamiseks vajaliku miinimumiga ning edendab konkurentsi elektritootmise turul. Sellistel asjaoludel võib eeldada, et erinevad pakkumused peegeldavad kõiki võimalikke eeliseid, mis võivad täiendavast investeeringust tuleneda.

1.3. Elektritootmise uuendamiseks ülemineku perioodil tasuta kvootide eraldamise vormis antav abi

16. HKSi direktiivi artikli 10c kohaselt võib liikmesriik, kes täidab teatavad tingimused, mis on seotud riigi elektrivõrgu ühendamise või fossiilkütuse osaga elektrienergiast tootmises ja SKP suurusega elaniku kohta võrreldes liidu keskmisega, ajutiselt kalduda kõrvale täieliku enampakkumise põhimõttest ning eraldada tasuta saastekvoote 31. detsembril 2008 elektrienergiat tootvatele käitistele või nendele elektrienergiat tootvatele käitistele, millesse uuendamisinvesteeringute tegemist alustati reaalselt 31. detsembril 2008. Vastutasuks tasuta saastekvootide eest elektrienergiat tootvatele käitistele peab asjaomane liikmesriik esitama riikliku investeerimiskava (edaspidi „riiklik kava“), milles nähakse ette tasuta saastekvoote saanu või muu ettevõtja investeeringud infrastruktuuri moderniseerimisse, ajakohastamisse ja puhastesse tehnoloogiatesse ning energiakasutuse struktuuri ja tarneallikate mitmekesistamisse.

⁽⁶⁾ Nõukogu peasekretariaadist COREPERile/NÕUKOGU-le saadetud A-punkti märkuse *addendum*, dokument 8033/09 ADD 1 REV 1, 31. märts 2009.

⁽⁷⁾ Nõukogu direktiiv 2009/31/EÜ, 23. aprill 2009, milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ ja direktiive 2000/60/EÜ, 2001/80/EÜ, 2004/35/EÜ, 2006/12/EÜ, 2008/1/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1013/2006 (ELT L 140, 5.6.2009, lk 114).

⁽⁸⁾ ELT C 82, 1.4.2008, lk 1.

⁽⁹⁾ Vt joonealust märkust 8.

17. Selline täielikust enampakkumise põhimõttest erandi tegemine üleminekuperioodil tasuta saastekvootide eraldamise näol hõlmab riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, sest eraldades tasuta saastekvooti, loobub liikmesriik tulust ja annab valikulise eelise elektrienergia käitajatele, kes võivad konkureerida teiste käitajatega muudes liikmesriikides, mis võib aga moonutada või ähvardab moonutada konkurentsi ja kaubandust siseturul. Riigiabi hõlmab ka investeeringuid, mida tasuta saastekvoodi saajad teevad madalama hinnaga.

1.4. Väikeste käitiste ja haiglate ELi HKSist väljajätmise vormis antav abi

18. HKS-i direktiivi artikli 27 kohaselt võivad liikmesriigid arvata ELi HKSist välja väikesed käitised ja haiglad, kui nende suhtes kohaldatakse meetmeid, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse. Liikmesriigid võivad teha ettepaneku väikeste käitiste ja haiglate suhtes kohaldatavate meetmete kohta, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse kui ELi HKSiga. Sellise ELi HKSist väljaarvamise võimaluse andmisega tahetakse saavutada suhteliselt suurim sääst halduskulude vähendamisel iga HKSist välja arvatud süsinikdioksiidi ekvivalendi tonni kohta.
19. Väikeste käitiste ja haiglate ELi HKSist väljaarvamise näol võib olla tegemist riigiabiga. Liikmesriikidel on ulatuslik otsustamisõigus, kas ja milliste väikeste käitiste puhul ELi HKSist väljaarvamist kasutada ning kui seda teha, siis millist tüüpi käitiste puhul seda teha ja milliseid meetmeid kasutada. Seepärast ei saa välistada, et liikmesriikide kehtestatud meetmed võivad viia ELi HKSist väljaarvatud väikestele käitistele ja haiglatele majandusliku eelise tekkimiseni, mis tõenäoliselt moonutab või ähvardab moonutada konkurentsi ja mõjutab kaubandust siseturul.

2. REGULEERIMISALA JA MÕISTED

2.1. Käesolevate suuniste reguleerimisala

20. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse üksnes konkreetsete riigiabimeetmete suhtes, mis on ette nähtud HKS-i direktiivi rakendamiseks. Keskkonnakaitseks antavat riigiabi käsitlevad ühenduse suunised⁽¹⁰⁾ nende meetmete suhtes ei kehti.

2.2. Mõisted

21. Käesolevates suunistes kasutatakse I lisas sätestatud mõisteid.

3. ALUSLEPINGU ARTIKLI 107 LÕIKE 3 ALUSEL KOKKUSOBIVAD ABIMEETMED

22. Keskkonnakaitseks antavat riigiabi võib pidada siseturuga kokkusobivaks aluslepingu artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses, kui sellega suurendatakse keskkonnakaitset (kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine), kahjustamata seejuures kaubandustingimusi määral, mis oleks üldiste huvidega vastuolus. Abimeetme kokkusobivuse hindamisel võrdleb komisjon abimeetme positiivset mõju ühise huvi eesmärgi saavutamisel ja selle võimalikke negatiivseid kõrvalmõjusid, nagu kaubanduse ja konkurentsi moonutamine. Seepärast ei tohi abikava kesta käesolevate suuniste kehtivusest kauem. See ei piira liikmesriigi võimalust teatada uuesti meetmest, mis kestab abikava kohta langetatud komisjoni otsuses kehtestatud ajapiirangust kauem.

3.1. Abi ettevõtjatele sektorites ja allsektorites, mille puhul peetakse kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu märkimisväärseks ELi HKS-i saastekvootidest põhjustatud kulude ülekandumise tõttu elektrihindadesse (abi kaudsete heitkoguste kulude hüvitamiseks)

23. Käesolevate suuniste II lisas loetletud sektorite ja allsektorite puhul käsitatakse abi, mida antakse pärast 1. jaanuari 2013 HKS-i direktiivi rakendamisest tuleneva saastekvoodi kulude ülekandumise hüvitamiseks, aluslepingu artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses siseturuga kokkusobivana, tingimusel et käesolevas jaotises loetletud tingimused on täidetud.

⁽¹⁰⁾ Vt joonealust märkust 8.

Abi eesmärk ja vajalikkus

24. Käesolevate suuniste tähenduses on selle abi eesmärk ära hoida abisaaja kasvuhoonegaaside heite ülekandumise märkimisväärne oht, mis on seotud HKSi direktiivi rakendamisest tuleneva ELi saastekvoodi kulude ülekandumisega elektrienergia, kui tema kolmandate riikide konkurentide elektrienergia samasugused CO₂-kulusid ei kajastu ja abisaajal ei ole võimalik kanda neid kulusid üle tootehinda, ilma et ta kaotaks olulise osa oma turust või kasumist.
25. Käesolevate suuniste tähenduses on kasvuhoonegaaside heite ülekandumise oht märkimisväärne üksnes juhul, kui abisaaja tegutseb käesolevate suuniste II lisas loetletud abikõlblikus sektoris või allsektoris.

Abi ülemmäär

26. Abi ülemmäär ei tohi 2013., 2014. ja 2015. aasta abikõlblikest kuludest ületada 85 %, 2016., 2017. ja 2018. aasta abikõlblikest kuludest 80 % ning 2019. ja 2020. aasta abikõlblikest kuludest 75 %.

Maksimaalse abisumma arvutamine

27. Käesolevate suuniste II lisas loetletud sektorite või allsektorite alla kuuluvate toodete tootmise eest käitisele makstav maksimaalne abisumma tuleb arvutada alljärgneva valemi alusel.

- a) Kui abisaaja toodetavate toodete suhtes kohaldatakse käesolevate suuniste III lisas loetletud elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusaluseid, on käitise kohta makstav maksimaalne abisumma aastal t tekkinud kulude puhul:

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

Selles valemis kasutatakse järgmisi tähistusi: A_i on abi osatähtsus aastal t väljendatuna kümnendmurruna (nt 0,8); C_t on kohaldatav CO₂-heite koefitsient (tCO₂/MWh) (aastal t); P_{t-1} on ELi saastekvoodi tärminlepingu hind aastal $t-1$ (EUR/tCO₂); E on kohaldatav tootepõhine elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusalus, mis on määratletud III lisas, ning BO võrdlustoodang. Need mõisted on määratletud I lisas.

- b) Kui abisaaja toodetavate toodete suhtes ei kohaldata käesolevate suuniste III lisas loetletud elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusaluseid, on käitise kohta makstav maksimaalne abisumma aastal t tekkinud kulude puhul:

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

Selles valemis kasutatakse järgmisi tähistusi: A_i on abi osatähtsus aastal t väljendatuna kümnendmurruna (nt 0,8); C_t on kohaldatav CO₂-heite koefitsient (tCO₂/MWh) (aastal t); P_{t-1} on ELi saastekvoodi tärminlepingu hind aastal $t-1$ (EUR/tCO₂); EF on elektrienergia tarbimise tõhususe varuvõrdlusalus ja BEC on võrdlusaluseks olev elektrienergia tarbimine (MWh). Need mõisted on määratletud I lisas.

28. Kui käitis valmistab tooteid, mille suhtes kohaldatakse III lisas loetletud elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusaluseid, ja tooteid, mille suhtes kohaldatakse elektrienergia tõhususe varuvõrdlusalust, tuleb iga toote puhul tarbitud elektrienergia jagada vastavalt iga toote toodangumahuga (väljendatuna tonnides).
29. Kui käitises toodetakse nii abikõlblikke tooteid (st tooteid, mis kuuluvad II lisas loetletud abikõlblike sektorite või allsektorite alla) kui ka tooteid, mis ei ole abikõlblikud, arvutatakse maksimaalne väljamakstav abisumma üksnes abikõlblike toodete jaoks.
30. Abi võib abisaajale maksta samal aastal, kui kulud tekkisid, või sellele järgneval aastal. Kui abi makstakse samal aastal, kui kulud tekkisid, tagatakse järelemaksu kohandamismehhanismi abil, et kõik ülemäärased makstud summad makstakse tagasi enne 1. juulit järgmisel aastal.

Ergutav mõju

31. Ergutava mõju nõue on täidetud, kui kõik jaotise 3.1 tingimused on täidetud.

3.2. Investeeringisabi uute suure tõhususega elektrijaamadele, sealhulgas uutele elektrijaamadele, millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus

32. Ajavahemikus 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2016 käsitatakse uutele suure tõhususega elektrijaamadele antud investeeringisabi siseturuga kokkusobivana aluslepingu artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses, kui on täidetud käesolevas jaotises sätestatud tingimused.

33. Uutele suure tõhususega elektrijaamadele võib anda investeeringisabi üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) uue suure tõhususega elektrijaama tõhususe ühtlustatud kontrollväärtus ületab komisjoni 19. detsembri 2011. aasta rakendusotsuse 2011/877/EL (millega kehtestatakse elektri- ja soojusenergia eraldi tootmise tõhususe ühtlustatud kontrollväärtused Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/8/EÜ kohaldamisel ⁽¹⁾) I lisas sätestatu või abi andmise ajal kehtinud asjaomase tõhususe kontrollväärtuse. Uusi suure tõhususega elektrijaamu, mis vastavad üksnes olemasolevatele tõhususe kontrollväärtustele, ei saa pidada abikõlblikeks ja

b) abi heakskiitva asutuse otsus on tehtud ajavahemikus 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2016.

Abi eesmärk ja vajalikkus

34. Liikmesriigid peavad tõendama, et abi on suunatud turutõrke kõrvaldamisele, suurendades oluliselt keskkonnakaitset. Abi peab sisaldama stiimulit abisaaja käitumise muutmiseks. Seda tehakse faktivõrdlusanalüüsi alusel, tõendades, et ilma abita ei oleks abisaaja seda investeeringut teinud. Lisaks ei tohi abi saava projektiga alustada enne abitaotluse esitamist. Viimaks peab liikmesriik tõestama, et abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, eelkõige juhtudel, kus abi on koondunud piiratud arvule abisaajatele või kui abi tugevdab tõenäoliselt abisaajate turupositsiooni (kontserni tasandil).

Abikõlblikud kulud

35. Abikõlblikud kulud piirduvad uue käitise investeeringute kogukuludega (materiaalne ja immateriaalne vara), mis on uue elektrijaama ehitamiseks tingimata vajalikud. Lisaks kui tegemist on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidusega elektrijaama ehitamisega, on abikõlblikud kulud, mis on seotud tõendamisega, et maapõues säilitamise eesmärgil süsinikdioksiidi kogumise, transportimise ja säilitamise ahela rakendamine on tehniliselt ja majanduslikult teostatav. Kogumis-, transpordi- ja säilitamisseadmete paigaldamisega seotud kulud ei ole käesolevate suuniste alusel abikõlblikud, sest süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist hinnatakse juba keskkonnakaitseks antavat riigiabi käsitlevate suuniste alusel.

Abi ülemmäärad

36. Uute suure tõhususega elektrijaamade puhul, millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus ja kus maapõues säilitamise eesmärgil süsinikdioksiidi kogumise, transportimise ja säilitamise ahela rakendamisega alustatakse enne 2020. aastat, ei tohi abi ületada 15 % abikõlblikest kuludest.

37. Uute suure tõhususega elektrijaamade puhul, millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus, kuid kus maapõues säilitamise eesmärgil süsinikdioksiidi kogumise, transportimise ja säilitamise ahela rakendamisega ei alustata enne 2020. aastat ning millele on abi antud pärast tõelist võistupakkumist ning mis edendab i) kõige keskkonnahoidlikuma tehnoloogia kasutamist uues jaamas, mille tulemusena väheneb CO₂-heide võrreldes tipp tehnoloogiaga, ja ii) konkurentsi elektritootmise turul, ei tohi abi ületada 10 % abikõlblikest kuludest. Võistupakkumine peab põhinema selgetel, läbipaistvatel ja mitte-diskrimineerivatel kriteeriumidel ning tagama osavõtjate ettevõtjate piisava arvu. Lisaks peab võistupakkumises osalemisel olema siduvaks piiranguks eelarve, s.t kõik osalejad ei tohi abi saada.

⁽¹⁾ ELT L 343, 23.12.2011, lk 91.

38. Uutes suure tõhususega elektrijaamades, kus punktides 36 ja 37 loetletud tingimused on täitmata, ei tohi abi ületada 5 % abikõlblikest kuludest.
39. Kui maapõues säilitamise eesmärgil süsinikdioksiidi kogumise, transportimise ja säilitamise ahela rakendamise ei alustata enne 2020. aastat, vähendatakse abi 5 %le investeeringu abikõlblikest kuludest või kui jaotise 3.2 punktis 37 seatud tingimused on täidetud, siis 10 %le. Kui abi on antud ettemakse vormis, nõuab liikmesriik ülemäärase abisumma tagasi.

3.3. Elektritootmise uuendamiseks üleminekuperioodil tasuta kvootide eraldamise vormis antav abi

40. Ajavahemikus 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2019 peetakse riigiabi, mis hõlmab elektritootmise uuendamiseks üleminekuperioodil tasuta kvootide eraldamist ja riiklike kavadega hõlmatud investeeringuid kooskõlas HKSi direktiivi artikliga 10c siseturuga kokkusobivaks aluslepingu artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
- a) üleminekuperioodi tasuta kvoodid on eraldatud kooskõlas HKSi direktiivi artikliga 10c ja komisjoni otsusega suuniste kohta, mis käsitlevad metoodikat, mida kasutakse käitistele üleminekuperioodil elektritootmise eest tasuta saastekvootide eraldamiseks vastavalt HKSi direktiivi artikli 10c lõikele 3, ⁽¹²⁾ ja kooskõlas komisjoni teatisega HKSi direktiivi artikli 10c kohaldamisvõimaluste kohta ⁽¹³⁾,
 - b) riiklik kava teenib ühist huvi pakkuvat eesmärki, nagu keskkonnakaitse suurendamine HKSi direktiivi üldeesmärkide kontekstis,
 - c) riiklik kava hõlmab kooskõlas HKSi direktiiviga pärast 25. juunit 2009 tehtud investeeringuid infrastruktuuri moderniseerimise ja ajakohastamise, puhastesse tehnoloogiatesse ning energiakasutuse struktuuri ja tarneallikate mitmekesistamise ning abi peab sisaldama stiimulit abisaaja käitumise muutmiseks;
 - d) kogu abi andmise perioodi tasuta saadud saastekvootide turuväärtus (kontserni tasandil) (mis on arvatatud kooskõlas komisjoni 29. märtsi 2011. aasta teatisega ⁽¹⁴⁾ või abi suhtes kohaldatava muu asjaomase juhenddokumendiga) ei ületa tasuta saastekvootide saanud ettevõtja tehtud investeeringute kogumaksumust (kontsernide tasandil). Kui investeeringute kogumaksumus on saastekvootide turuväärtusest väiksem või tasuta saastekvootide saanu ei tee ühtegi riikliku kava kohast abikõlblikku investeeringut, peab tasuta saastekvootide saanu kandma ülejäägi üle mehhanismi, millest rahastatakse muid riiklike kavade alusel abikõlblikke investeeringuid, ja
 - e) abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, eelkõige juhul, kui abi on koondatud piiratud arvule abisaajatele või kui abi tugevdab tõenäoliselt abisaaja turupositsiooni (kontserni tasandil).

Ergutav mõju

Ergutava mõju nõue on täidetud, kui investeering on tehtud alates 25. juunist 2009.

Abikõlblikud kulud

41. Abikõlblikud kulud piirduvad riiklikus investeerimiskavas loetletud investeerimise kogukuludega (materjalne ja immateriaalne vara), ületamata tasuta saastekvootide turuväärtust (mis on arvatatud kooskõlas komisjoni 29. märtsi 2011. aasta teatisega ⁽¹⁵⁾ või abi suhtes kohaldatava muu asjaomase juhenddokumendiga) tasuta saastekvootide saanud ettevõtja kohta sõltumata vastava käitise tegevuskuludest ja kasumist.

⁽¹²⁾ Komisjoni otsus, 29. märts 2011, suuniste kohta, mis käsitlevad metoodikat, mida kasutakse käitistele üleminekuperioodil elektritootmise eest tasuta saastekvootide eraldamiseks vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10c lõikele 3, K(2011) 1983 (lõplik), 29.3.2011.

⁽¹³⁾ Komisjoni teatis direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10c kohaldamisvõimaluste kohta (ELT C 99, 31.3.2011, lk 9).

⁽¹⁴⁾ Vt joonealust märkust 13.

⁽¹⁵⁾ Vt joonealust märkust 13.

Abi ülemmäär

42. Abi ei tohi ületada 100 % abikõlblikest kuludest.

3.4. Väikeste käitiste ja haiglate HKSi väljajätmise vormis antav abi

43. Abi väikestele käitistele ja haiglatele, mis jäetakse ELi HKSi reguleerimisalast välja, peetakse alates 1. jaanuarist 2013 siseturuga kokkusobivaks aluslepingu artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses, tingimusel et väikeste käitiste ja haiglate suhtes kohaldatakse meetmeid, millega saavutatakse samaväärsete heitkoguste vähendamine HKSi direktiivi artikli 27 tähenduses ja tingimusel et liikmesriik täidab HKSi direktiivi artiklis 27 sätestatud tingimused.

Ergutav mõju

44. Ergutava mõju nõue on täidetud, kui kõik jaotise 3.4 tingimused on täidetud.

3.5. Proportsionaalsus

45. Liikmesriik peab tõendama, et abisaajale antav abisumma piirdub vajaliku miinimumiga. Eelkõige võib liikmesriik anda käesolevates suunistes sätestatud väiksemat abi.

4. KUMULATSIOON

46. Käesolevates suunistes kehtestatud abi ülemmäärasid ei tohi ületada olenemata sellest, kas toetust rahastatakse täies ulatuses riigi vahenditest või rahastab seda osaliselt liit.
47. Käesolevate suuniste kohaselt kokkusobivana käsitatavat abi ei või kombineerida muu riigiabiga aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses või muu liidu rahastamisvormiga, kui sellise kumuleerumise tulemusena oleks abi osatähtsus käesolevates suunistes lubatust suurem. Kui aga kulud, mis on abikõlblikud käesolevate suunistega hõlmatud meetmete rakendamiseks, õigustavad täielikult või osaliselt ka muu abi andmist, kohaldatakse vastava ühisosa suhtes kõige soodsamat kohaldatavates eeskirjades sätestatud ülemmäära.

5. LÕPPSÄTTED**5.1. Iga-aastane aruannete esitamine**

48. Kooskõlas nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 659/1999,⁽¹⁶⁾ millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks, ja komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 794/2004,⁽¹⁷⁾ millega rakendatakse määrust (EÜ) nr 659/1999, peavad liikmesriigid esitama komisjonile aastaaruande.
49. Lisaks nimetatud määrustes kehtestatud nõuetele tuleb keskkonnaabimeetmeid käsitlevates aastaaruannetes esitada heakskiidetud abikavade kohta lisateavet. Eelkõige peavad liikmesriigid lisama oma aastaaruannetesse järgmise teabe:
- abisaajate ja nende omanduses olevate toetust saavate käitiste nimed;
 - sektori(d) või allsektori(d), milles abisaaja tegutseb;
 - aasta, mille eest abi makstakse, ja aasta, millal abi makstakse;
 - võrdlustoodang iga toetatava käitise kohta asjaomases (all)sektoris;
 - võimsuse oluline suurendamine või vähendamine, kui asjakohane;
 - aastane toodang iga toetatava käitise kohta asjaomases (all)sektoris igal aastal, mis on võetud aluseks võrdlustoodangu kindlaksmääramiseks;

⁽¹⁶⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

⁽¹⁷⁾ ELT L 140, 30.4.2004, lk 1.

- aastane toodang iga toetatava käitise kohta asjaomases (all)sektoris igal aastal, mille eest abi makstakse;
 - iga toetatava käitise valmistatud muude, *elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusalusega* hõlmamata toodete aastane toodang iga aasta kohta, mis on võetud aluseks *võrdlustoodangu* kindlaksmääramiseks (kui on antud mis tahes abi *elektrienergia tarbimise tõhususe varuvõrdlusaluse* alusel);
 - *võrdlusaluseks olev elektrienergia tarbimine* iga toetatava käitise kohta (kui on antud mis tahes abi *elektrienergia tarbimise tõhususe varuvõrdlusaluse* alusel);
 - aastane elektrienergia tarbimine iga aasta kohta, mis on võetud aluseks *elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusaluse* kindlaksmääramiseks (kui abi on antud *elektrienergia tarbimise tõhususe varuvõrdlusaluse* alusel);
 - käitise aastane elektrienergia tarbimine iga aasta kohta, mille eest abi makstakse (kui abi on antud *elektrienergia tarbimise tõhususe varuvõrdlusaluse* alusel);
 - *ELi saastekvoodi täriminlepingu hind*, mida on kasutatud abisumma arvutamisel abisaaja kohta;
 - *abi ülemmäär*;
 - riigi CO₂-heite koefitsient.
50. Komisjon teostab korrapäraselt järelevalvet abi üle, mida antakse ettevõtjatele sektorites või allsektorites, mille puhul leitakse, et seal esineb jaotises 3.1 kirjeldatud märkimisväärne kasvuhooonegaaside heite ülekandumise oht kasvuhooonegaaside heitkogustest põhjustatud kulude elektrihindadesse kandmise tõttu. Seda tehes ajakohastab komisjon tema käsutuses olevat teavet ülekantud kaudsete kulude suuruse ja võimalike tagajärgede kohta kasvuhooonegaaside heite ülekandumisele.
51. Uute suure tõhususega elektrijaamade puhul, sealhulgas selliste elektrijaamade puhul, millel on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus, peavad liikmesriigid lisama oma aastaaruannetesse järgmise teabe:
- abisaajate nimed;
 - abisumma abisaaja kohta;
 - abi osatähtsus;
 - jaotise 3.2 punktis 32 abi andmise ajastuse kohta esitatud tingimuste täitmise kontrollimine;
 - jaotise 3.2 punktis 36 esitatud selliste tingimuste täitmise kontrollimine, mis on seotud maapõues säilitamise eesmärgil süsinikdioksiidi kogumise, transportimise ja säilitamise ahela rakendamise alustamisega enne 2020. aastat.

5.2. Läbipaistvus

52. Komisjon leiab, et riigiabi läbipaistvuse parandamiseks liidus on vaja võtta lisameetmeid. Eelkõige tuleb tagada, et liikmesriikidel, majandustegevuses osalejatel, huvitatud isikutel ja komisjonil on lihtne juurdepääs kohaldatavate keskkonnanalaste abikavade täistekstile.
53. Seda on võimalik saavutada linkidega ühendatud veebilehtede abil. Seepärast nõuab komisjon abikavasid hinnates, et asjaomane liikmesriik avaldaks kõikide lõplike abikavade täieliku teksti internetis ja teataks komisjonile kõnealuse veebilehe aadressi. Abikava ei tohi kohaldada enne, kui asjaomane teave on avaldatud internetis.

5.3. Järelevalve

54. Liikmesriigid peavad tagama, et üksikasjalik dokumentatsioon kõikidele meetmetele antud abi kohta säilitatakse. Nimetatud dokumentatsioon peab sisaldama kogu teavet, mis võimaldab teha kindlaks, kas on peetud kinni abikõlblikest kuludest ja lubatud abi suurimast osatähtsusest, ning seda tuleb säilitada kümme aastat alates abi andmise kuupäevast ja esitada taotluse korral komisjonile.

5.4. Kohaldamisaeg ja läbivaatamine

55. Komisjon kohaldab käesolevaid suuniseid alates esimesest päevast pärast nende avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

56. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2020. Pärast liikmesriikidega konsulteerimist võib komisjon olulistel konkurents- või keskkonnapoliitikaga seotud kaalutlustel või lähtudes liidu muust poliitikast või rahvusvahelistest kohustustest teha suunistes muudatusi enne nimetatud kuupäeva. Sellised muudatused võivad eelkõige olla vajalikud, pidades silmas tulevikus sõlmitavaid kliimamuutust käsitlevaid rahvusvahelisi lepinguid ja kliimamuutust käsitlevate liidu õigusaktide arengut. Komisjon võib käesolevad suunised läbi vaadata iga kahe aasta tagant pärast nende vastuvõtmist.
57. Komisjon kohaldab käesolevaid suuniseid kõikide teatatud abimeetmete suhtes, mille kohta ta peab tegema otsuse pärast seda, kui suunised on *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud, isegi kui projektidest on teatatud enne suuniste avaldamist. Komisjon kohaldab mis tahes ebaseaduslikult antud abi suhtes eeskirju, mis on sätestatud komisjoni teatistes kohaldatavate eeskirjade kindlaksmääramise kohta õigusvastase riigiabi hindamiseks ⁽¹⁸⁾.
-

⁽¹⁸⁾ EÜT C 119, 22.5.2002, lk 22.

I LISA

Mõisted

Käesolevates suunistes kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „abi” – meede, mis vastab kõikidele aluslepingu artikli 107 lõikes 1 esitatud kriteeriumitele;
- „abi andmise periood” – üks või mitu aastat ajavahemikus 2013–2020. Kui liikmesriik soovib anda abi lühema perioodi vältel, peaks ta võtma aluseks abisaajate majandusaasta ning andma abi aastapõhiselt;
- „abi ülemmäär” – abisumma kokku väljendatuna protsentides abikõlblikest kuludest. Kõik kasutatud arvnäitajad on väljendatud selliselt, et neist ei ole maha arvatud otseseid makse või muid tasusid. Kui abi antakse muus vormis kui toetusena, on abi suuruseks abi toetusekvivalent. Mitmes osas väljamakstava abi väärtus arvutatakse selle nüüdispuhasväärtusena esimese osa andmise ajal, võttes aluseks asjaomased komisjoni viitemäärad järgmiste osade väärtuse diskonteerimiseks. Abi ülemmäär arvutatakse abisaaja kohta;
- „isetootmine” – elektritootmine käitisel, mis ei kvalifitseeru „elektritootjaks” direktiivi 2003/87/EÜ artikli 3 punkti u tähenduses;
- „abisaja” – abi saav ettevõtja;
- „süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus” – käitis on tõendanud, et sobivad säilitamiskohad on olemas ning süsinikdioksiidi transport ja süsinikdioksiidi kogumise eesmärgil tehtav moderniseerimine on tehniliselt ja majanduslikult teostatav niipea, kui piisavad turustimulid CO₂ hinnakünnise näol on saavutatud. Süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valmidus eeldab eeskätt et:
 - tõendatakse, et süsinikdioksiidi kogumise eesmärgil tehtav moderniseerimine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik. Konkreetse käitise kohta tuleks koostada tehniline analüüs, milles tõendatakse piisavate tehniliste näitajate abil, et käitist on tehniliselt võimalik täies ulatuses moderniseerida, et koguda vähemalt 85 % CO₂-st, kasutades selleks ühte või mitut tüüpi tehnoloogiat, mille tõhusus on tõendatud turustamisesel mahus või mille tõhusust võib usaldusväärse hindamise alusel pidada sobilikuks;
 - kontrollitakse, et käitisel, kuhu kogumisseadmeid planeeritakse paigaldada, on piisavalt lisaruumi;
 - tehakse kindlaks üks või mitu tehniliselt ja majanduslikult teostatavat torujuhet või muu(d) transpordimarsruut(i) süsinikdioksiidi keskkonnaohutuks geoloogiliseks säilitamiseks;
 - tehakse kindlaks üks või mitu võimalikku säilitamiskohta, mida on hinnatud sobivaks kogutud süsinikdioksiidi keskkonnaohutuks geoloogiliseks säilitamiseks käitise elueaks prognoositavas mahus ja prognoositaval määral;
 - tõendatakse majandusliku hindamise alusel, et integreeritud süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise süsteemi moderniseerimine käitise täis-/osavõimsusel töötamise ajal on majanduslikult teostatav. Hinnangus tuleks esitada tõendid mõistlike stsenaariumide kohta, võttes arvesse CO₂ hinna prognoose, tehnoloogia maksumust ja tehnilistes analüüsidest kindlaks tehtud säilitamise võimalusi, nende veamäära ja prognoositud tegevustulusid. Hinnangus näidatakse, millistel tingimustel oleks süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine konkreetse käitise eluea jooksul majanduslikult teostatav. See peaks ka sisaldama võimalikku süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise rakendamiskava, sealhulgas võimalikku käikulaskmise ajakava;
 - tõendatakse, et kõik vajalikud load süsinikdioksiidi kogumiseks ja säilitamiseks on võimalik saada ja tehakse kindlaks selle jaoks vajalikud menetlused ja nende peale kuluv aeg;
- „keskkonnakaitse” – tegevus, mille eesmärk on parandada või hoida ära abisaaja enda tegevusest looduskeskkonnale või loodusvaradele tekkida võivat kahju, vähendada sellise kahju riski või saavutada loodusvarade tõhusam kasutamine, sealhulgas energia säästmise meetmete võtmine ja taastuvate energiaallikate kasutamine;
- „Euroopa Liidu saastekvoot” – kindlaksmääratud aja jooksul atmosfääri ühe tonni süsinikdioksiidi ekvivalentkoguste paiskamise ülekantav saastekvoot;
- „kogulisandväärtus” – kogulisandväärtus tegurikuludes, mis saadakse toodangu väärtusest vahetarbimise väärtuse lahutamise teel. Sellega mõõdetakse konkreetse tootja, tööstuse või sektori panust SKPsse. Kogulisandväärtus tegurikuludes saadakse, kui kogulisandväärtuse turuväärtusest lahutatakse mis tahes kaudsed maksud ja toetused. Lisandväärtust tegurikuludes on võimalik arvutada käibe põhjal, pluss oma tarbeks toodetud põhivara, pluss muu tegevustulu, pluss või miinus muutused varudes, miinus ostetud kaubad ja teenused, miinus muud toodetelt makstavad käibega seotud

maksud, mis ei kuulu mahaarvamisele, ning tootmisega seotud tollimaksud ja muud maksud. Lisandväärtust tegurikuludes saab arvutada ka tegevuse brutoülejäagi põhisel, liites tööjõukulud. Lisandväärtusest jäävad välja ettevõtte raamatupidamisaruandes rahalise tulu või kuluna või plaanivälise tulu või kuluna liigitatud tulud ja kulud. Lisandväärtus arvutatakse brutoväärtusena, sest väärtuse korrektiivid (näiteks kulumit) on maha arvamata (¹);

- „maapõues säilitamise eesmärgil süsinikdioksiidi kogumise, transportimise ja säilitamise ahela rakendamine” – CO₂ kogumise, transpordi ja säilitamise ahela ehitamine ja selle elluviimise alustamine;
- „väikesed käitised” – käitised, mille pädevale asutusele teatatud heitkogused kõigil kolmel teavitamisele eelnenud aastal on olnud väiksemad kui 25 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalenti, ja juhul kui nende tegevusalaks on põletamine, on nende nimisoojusvõimsus alla 35 MW, välja arvatud biomassist saadud heitkogused kooskõlas HKSi direktiivi artikli 27 lõike 1 punktiga a;
- „töö algus” – ehitustööde algus või esimese kindla kokkuleppe sõlmimine varustuse tellimiseks, välja arvatud eelnevad teostatavusuuringud;
- „materiaalne vara” – abikõlblike kulude arvutamisel investeringud masse, hoonetesse, jaama ja seadmetesse;
- „immateriaalne vara” – abikõlblike kulude arvutamisel tehnosiirdega seotud kulud, mis tekivad tegutsemislubade ning patenteeritud ja patenteerimata oskusteabe omandamise kaudu, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - immateriaalset vara tuleb käsitada amortiseeruva varana;
 - see tuleb osta turutingimuste kohaselt ettevõtjalt, mida omandaja otseselt ega kaudselt ei kontrolli;
 - see tuleb kanda ettevõtja varadesse; see peab jääma abisaaja rajatisse ning seda tuleb seal kasutada vähemalt viis aastat. See tingimus ei kehti, kui immateriaalne vara on tehniliselt vananenud. Kui see müüakse viie aasta jooksul, tuleb müügist saadud tulu abikõlblikest kuludest maha arvata ja vajaduse korral tuleb abi osaliselt või tervikuna tagasi maksta;
- „kaubavahetuse intensiivsus” – kolmandatesse riikidesse suunatud ekspordi väärtuse ja kolmandatest riikidest pärit impordi koguväärtuse summa ning liidu turu koguväärtuse (ELi ettevõtjate kodumaine aastakäive pluss koguimport kolmandatest riikidest) suhe (Eurostati statistika põhjal);
- „Euroopa Liidu saastekvoodi täriminlepingu hind” (eurodes) – ELi saastekvoodi üheaastaste täriminlepingute päevahindade (müügipakkumise sulgemishind) keskmine, ülekandmisega selle aasta detsembris, millal abi antakse, võttes aluseks hinnad konkreetsel ELi CO₂ saastekvootide enampakkumisplatvormil abi andmisele eelnenud aastal ajavahemikus 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini. Näiteks 2016. aastaks antava abi korral on see 2016. aasta detsembri ELi saastekvootide müügipakkumise sulgemishinna keskmine, võttes aluseks konkreetse ELi CO₂ saastekvootide enampakkumisplatvormi hinnad vahemikus 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015;
- „CO₂-heite koefitsient” (tonni CO₂/MWh) – eri geograafilistes piirkondades fossiilkütustest toodetud elektri CO₂-mahukuse kaalutud keskmine. Kaal näitab fossiilkütuse tootmise struktuuri konkreetses geograafilises piirkonnas. CO₂-heite koefitsient saadakse elektritootmise CO₂-ekvivalenti heite andmete jagamisel fossiilkütustel põhineva elektrienergia kogutoodanguga (TWh). Käesolevates suunistes on piirkonnad määratletud geograafiliste aladena, a) mis koosnevad omavahel elektribörside kaudu liidetud allturgudest või b) mille piires ei ole täheldatud ülekoormust, ja mõlemal juhul on hinnakõikumine eurodes (võttes aluseks EKP päevased vahetuskursid) kõnealustes piirkondades päev-ette tunnipõhistes elektribörsihindades maksimaalselt 1 % märkimisväärselt osast kõikidest tundidest aastas. Selline piirkondlik eristamine peegeldab fossiilkütustel põhinevate elektrijaamade osatähtsust lõpphinnas, mis määratakse kindlaks hulgiturul, ja nende rolli marginaalsete jaamadena tõhususe pingereas. Üksnes asjaolu, et kaks liikmesriiki kauplevad omavahel elektriga, ei tähenda automaatselt, et nad moodustavad riigiülese piirkonna. Kuna riigi piirkondlikul tasandil ei ole asjakohaseid andmed, hõlmavad geograafilised piirkonnad ühte või mitut liikmesriigi territooriumi tervikuna. Selle alusel on võimalik identifitseerida järgmised geograafilised piirkonnad: Põhjamaa (Taani, Rootsi, Soome ja Norra), Kesk- ja Lääne-Euroopa (Austria, Belgia, Luksemburg, Prantsusmaa, Saksamaa ja Madalmaad), Ibeeria (Portugal ja Hispaania), Tšehhi ja Slovakkia (Tšehhi Vabariik ja Slovakkia) ning muud liikmesriigid eraldi. Vastavad maksimaalsed piirkondlikud CO₂-koefitsiendid on loetletud IV lisas;
- „võrdlustoodang” (tonnides aastas) – ajavahemikus 2005 kuni 2011 igal aastal töötavate käitiste puhul käitise keskmine toodang (võrdlustoodang) võrdlusperioodil 2005–2011. Mõne konkreetse kalendriaasta (nt 2009) võib sellest 7aastastest võrdlusperioodist välja jätta. Kui käitis ei ole ajavahemikus 2005–2011 töös vähemalt üks aasta, määratakse võrdlustoodang aastase toodangu alusel, kuni käitis on olnud jälle töös neli järjestikust aastat, ning hiljem võetakse aluseks selle perioodi kolme aasta keskmine. Kui käitise tootmisvõimsust suurendatakse abi andmise

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 58/97 (struktuuriilise ettevõtlusstatistika kohta) õiguslikus raamistikus esitatud kood 12 15 0.

perioodil oluliselt käesolevate suuniste tähenduses, võib võrdlustoodangut suurendada tootmisvõimsuse suurendamisega proportsionaalselt. Kui käitise tootmistaset vähendatakse konkreetsel kalendriaastal võrdlustoodangu tasemega võrreldes 50 % kuni 75 %, saab käitis ainult poole võrdlustoodangule vastavast summast. Kui käitise tootmistaset vähendatakse konkreetsel kalendriaastal võrdlustoodangu tasemega võrreldes 75 % kuni 90 %, saab käitis võrdlustoodangule vastavast summast ainult 25 %. Kui käitise tootmistaset vähendatakse konkreetsel kalendriaastal võrdlustoodangu tasemega võrreldes 90 % või rohkem, ei saa käitis mingit abi;

- „võrdlusaluseks olev elektrienergia tarbimine” (MWh aastas) – ajavahemikul 2005–2011 igal aastal töötavate käitiste puhul käitise keskmine elektrienergia tarbimine (sealhulgas selliste toodete elektrienergia tarbimine, mis on toodetud allhanke korras ja mis on abikõlblikud) võrdlusperioodil 2005–2011 (võrdlusaluseks olev elektrienergia tarbimine). Mõne konkreetse kalendriaasta (nt 2009) võib sellest 7aastasest võrdlusperioodist välja jätta. Kui käitis ei ole ajavahemikus 2005–2011 töös olnud vähemalt üks aasta, määratakse võrdlusaluseks olev elektrienergia tarbimine aastase elektrienergia tarbimise alusel, kuni käitis on olnud jälle töös neli järjestikust aastat, ning hiljem võetakse aluseks kolme eelneva aasta keskmine, mil käitis on töös olnud. Kui käitise tootmisvõimsust suurendatakse abi andmise perioodil oluliselt, võib võrdlusaluseks olevat elektrienergia tarbimist suurendada tootmisvõimsuse suurendamisega proportsionaalselt. Kui käitise tootmistaset vähendatakse konkreetsel kalendriaastal võrdlustoodangu tasemega võrreldes 50 % kuni 75 %, saab käitis ainult poole võrdlusaluseks olevast elektrienergia tarbimisele vastavast summast. Kui käitise tootmistaset vähendatakse konkreetsel kalendriaastal võrdlustoodangu tasemega võrreldes 75 % kuni 90 %, saab käitis võrdlusaluseks olevale elektrienergia tarbimisele vastavast summast ainult 25 %. Kui käitise tootmistaset vähendatakse konkreetsel kalendriaastal võrdlustoodangu tasemega võrreldes 90 % või rohkem, ei saa käitis mingit abi;
- „võimsuse oluline suurendamine” – käitise esialgse installeeritud võimsuse oluline kasv, kui toimunud on järgmine:
 - toimunud on üks või mitu kindlaks tehtavat füüsilist muutust, mis on seotud käitise tehnilise konfiguratsiooni ja toimimisega ega ole lihtsalt olemasoleva tootmisliini asendamine, ja
 - käitis suudab töötada võimsusel, mis on vähemalt 10 % suurem kui käitise esialgne installeeritud võimsus enne muutust ja see tuleneb füüsilisest kapitaliinvesteeringust (või mitmest täiendavast füüsilisest kapitaliinvesteeringust).

Käitis peab esitama riiklikule abi andvale asutusele tõendid selle kohta, et võimsuse olulise suurendamise kriteeriumid on täidetud ja et sõltumatu tõendaja on võimsuse olulise suurendamise tunnistanud rahuldavaks. Tõendamisel käsitletakse käitaja poolt esitatud andmete usaldusväärsust, usutavust ja täpsust ning selle tulemusel valmib tõendamisotsus, milles antakse piisav kinnitus selle kohta, et tõendatavates andmetes ei ole olulist väärkajastamist;

- „elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusalus” (MWh/toodetud tonni kohta ja määratletud PRODCOM 8 tasandil) – tootepõhine elektritarbimine toodetud tonni kohta, mis on saavutatud kõige energiatõhusama tootmismeetodiga konkreetse toote puhul. Nende abikõlblike sektorite alla kuuluvate toodete elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusalus, mille kohta on kütuse- ja elektrienergia omavaheline asendatavus kehtestatud komisjoni otsuses 2011/278/EL, ⁽¹⁾ arvutatakse sama süsteemi piires, võttes arvesse üksnes elektri osa. Vastavad elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusalused abikõlblike sektorite ja allsektoritega hõlmatud toodete kohta on esitatud III lisas;
- „elektrienergia tarbimise tõhususe varuvõrdlusalus” – %-des võrdlusaluseks olevast elektrienergia tarbimisest. See parameeter määratakse kindlaks komisjoni otsusega koos elektrienergia tarbimise tõhususe võrdluslustega. See vastab elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusaluse kohaldamisel kehtestatud keskmisele heidete vähendamise kohustusele (elektrienergia tarbimise võrdlusalus / eelnev elektrienergia tarbimine). Seda kohaldatakse kõigi toodete suhtes, mis kuuluvad abikõlblike sektorite või allsektorite alla, kuid mille puhul elektrienergia tarbimise tõhususe võrdluslust ei ole kindlaks määratud.

⁽¹⁾ Komisjoni otsus 2011/278/EL, 27. aprill 2011, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks, ELT L 130, 17.5.2011, lk 1. Selle otsuse I lisa punktis 2 on loetletud mitmed tooted, mille puhul leitakse, et selline asendatavus on vähemalt mingis ulatuses olemas.

II LISA

Sektorid ja allsektorid, mille puhul on eelnevalt kindlaks tehtud kasvuhoonegaaside heite ülekandumise märkimisväärne oht

Käesolevate suuniste kohaselt võib abi saav käitis saada riigiabi käesolevate suuniste jaotise 3.3 alusel kaudsete kulude katteks üksnes siis, kui abisaaja tegutseb ühes alljärgnevatest sektoritest või allsektoritest. Ühtki muud sektorit või allsektorit ei käsitata selliseks abiks abikõlblikuna.

	NACE ⁽¹⁾ kood	Kirjeldus
1.	2742	Alumiiniumitootmine
2.	1430	Kemikaalide ja mineraalväetiste toorme kaevandamine
3.	2413	Muude anorgaaniliste kemikaalide tootmine
4.	2743	Plii-, tsingi- ja tinatootmine
5.	1810	Nahkrõivaste valmistamine
6.	2710	Raua, terase ja ferrosulamite tootmine, sealhulgas õmblusteta terastorud
7.	2112	Paberi- ja papitootmine
8.	2415	Väetiste ja lämmastikühendite tootmine
9.	2744	Vasetootmine
10.	2414	Muude orgaaniliste põhikemikaalide tootmine
11.	1711	Puuvillakiu ketrus
12.	2470	Keemilise kiu tootmine
13.	1310	Rauamaagi kaevandamine
14.		Järgmised allsektorid sektoris Plasti tootmine algkujul (2416):
	24161039	Väikese tihedusega polüetüleen (LDPE)
	24161035	Madaltiheduslineaarpolüetüleen (LLDPE)
	24161050	Kõrgtiheduspolüetüleen (HDPE)
	24165130	Polüpropüleen (PP)
	24163010	Polüvinüülkloriid (PVC)
	24164040	Polükarbonaad (PC)
15.		Järgmine allsektor sektoris Paberimassi tootmine (2111):
	21111400	Puitmass

⁽¹⁾ NACE rev.1.1: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_CLS_DLD&StrNom=NACE_1_1&StrLanguageCode=EN&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Selgitus sektorite ja allsektorite abikõlblikkuse kindlaksmääramise metoodika kohta

1. Kooskõlas HKSi direktiivi artikli 10a lõikega 15 peetakse käesolevates suunistes kasvuhoonegaaside ülekandumise ohtu ülalpool tabelis loetletud sektorites või allsektorites kvantitatiivsetel alustel märkimisväärseks, kui kolmandate riikidega toimuva kaubavahetuse intensiivsus on suurem kui 10 % ning HKSi direktiivi rakendamisest tingitud kaudsed lisakulud põhjustaksid tootmiskulude olulise suurenemise, mille osakaal kogulisandväärtusest moodustab vähemalt 5 %.

2. Käesolevates suunistes kasutatakse abikõlblike kaudsete kulude arvutamiseks sama eeldatavat süsinikdioksiidihinda ja sama ELi keskmist elektrienergia heitekoefitsienti kui komisjoni otsuses 2010/2/EL ⁽¹⁾. Kaubanduse, tootmise ja lisandväärtuse kohta kasutatakse igas sektoris või allsektoris samu andmeid kui komisjoni otsuses 2010/2/EL. Kaubavahetuse intensiivsuse arvutamisel võetakse aluseks eksport ja import kõigi kolmandate riikidega, sõltumata sellest, kas asjaomases kolmandas riigis on kehtestatud süsinikdioksiidi hinnakujundusmehhanism (CO₂-maksude või HKSiga sarnase piiramise ja kauplemise süsteemide kaudu) või mitte. Samuti eeldatakse, et 100 % süsinikdioksiidiga seotud kuludest kantakse üle elektrihindadesse.
3. Sarnaselt HKS-i direktiivi artikli 10a lõikega 17 on ülalpool tabelis loetletud abikõlblike sektorite või allsektorite kindlaksmääramisel punktis 1 osutatud kvantitatiivset analüüsi täiendatud kvalitatiivse analüüsiga juhul, kui asjakohased andmed on kättesaadavad ning tööstusharu esindajad ja liikmesriigid on abikõlblikkust piisavalt usutavalt põhjendanud. Kvalitatiivset hinnangut kasutati järgmistes sektorites: esiteks piiripealsetes sektorites, s.t NACE 4. tasandi sektorid, kus suurenenud kaudsete heitkoguste kulud jäävad vahemikku 3–5 % ja kaubavahetuse intensiivsus on vähemalt 10 %, teiseks sektorites ja allsektorites (sealhulgas PRODCOMi tasandil ⁽²⁾), kus ametlikud andmed puuduvad või nende kvaliteet on väga halb, ning kolmandaks sektorites ja allsektorites (sealhulgas PRODCOMi tasandil), mille puhul leitakse, et need ei ole kvantitatiivses hinnangus piisavalt esindatud. Arvesse ei võetud sektoreid või allsektoreid, kus süsinikdioksiidi kaudsete kulude osakaal on alla 1 %.
4. Abikõlblikkuse kvalitatiivses hinnangus hinnati esiteks asümmeetriliste CO₂ kaudsete kulude mõju suurust ehk osakaalu sektori kogulisandväärtuses. Asümmeetriliste kulude mõju peab olema piisavalt suur, et sellega kaasneks märkimisväärne oht kasvuhoonegaaside heite ülekandumiseks. See kriteerium loeti täidetuks, kui CO₂ kaudsete kulude osakaal oli üle 2,5 %. Teiseks arvestati ka kättesaadavaid turuga seotud tõendeid, mille kohaselt ei ole (all)sektoril võimalik heitkoguste kulusid kanda üle klientidele, kaotamata seejuures olulist turuosa oma konkurentidele kolmandates riikides. Selle kriteeriumi täitmiseks valiti objektiivseks näitajaks piisav, vähemalt 25 % kaubavahetuse intensiivsus. Lisaks eeldati teise kriteeriumi puhul põhjendatud teavet selle kohta, et ELi asjaomase sektori näol tervikuna on tegemist hinnavõtjaga (näiteks on hinnad kindlaks määratud kaubabörssidel või on olemas tõendid hinnakorrelatsiooni kohta makropiirkondade tasandil). Seda täiendas kättesaadavuse korral muu teave rahvusvahelise nõudluse ja pakku-mise, transpordikulude, kasumimarginaalide ja CO₂ võimaliku mahaarvamise kohta. Kolmandaks võeti arvesse ka toodete kütuse ja elektri asendatavust sektoris vastavalt komisjoni otsusele 2011/278/EL ⁽³⁾.
5. Nii kvalitatiivse kui ka kvantitatiivse analüüsi tulemusi võeti arvesse käesoleva lisa abikõlblike sektorite ja allsektorite loetelu koostamisel. Loetelu on lukus ja seda saab muuta üksnes käesolevate suuniste vahehindamise käigus.

⁽¹⁾ Komisjoni otsus, 24. detsember 2009, millega määratakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ kindlaks selliste sektorite ja allsektorite loetelu, mille puhul kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu peetakse märkimisväärseks (ELT L 1, 5.1.2010, lk 10).

⁽²⁾ PRODCOMi nimekirja leiab veebisaidilt http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=PRD_2010&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC

⁽³⁾ Komisjoni otsus 2011/278/EL, 27. aprill 2011, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, 17.5.2011, lk 1). Selle otsuse 1 lisa punktis 2 on loetletud tooted, mille puhul leitakse, et kütuse asendatavus on olemas, vähemalt teatavas ulatuses.

III LISA

II lisas NACE koodidega hõlmatud toodete elektrienergia tarbimise tõhususe võrdlusalused

NACE kood	PRODCOM 8 tasandil määratletud toode	Võrdlusalus MWh/T
	[1. toode] ... [2. toode] ... [3. toode] ...	... [t] kohta
	[1. toode] ... [2. toode] ... [3. toode] ...	
	[1. toode] ... [2. toode] ... [3. toode] ...	
	[1. toode] ... [2. toode] ... [3. toode] ...	

IV LISA

Maksimaalsed piirkondlikud CO₂-heite koefitsiendid (tCO₂/MWh) eri geograafilistel aladel

		Elekter
Kesk- ja Lääne-Euroopa	Austria, Belgia, Prantsusmaa, Saksamaa, Madalmaad, Luksemburg	0,76
Tšehhi ja Slovakkia	Tšehhi Vabariik ja Slovakkia	1,06
Ibeeria	Portugal, Hispaania	0,57
Põhjamaad	Taani, Rootsi, Soome, Norra	0,67
Bulgaaria		1,12
Küpros		0,75
Eesti		1,12
Kreeka		0,82
Ungari		0,84
Iirimaa		0,56
Itaalia		0,60
Läti		0,60
Leedu		0,60
Malta		0,86
Poola		0,88
Rumeenia		1,10
Sloveenia		0,97
Ühendkuningriik		0,58

Selgitus maksimaalsete piirkondlike CO₂-heite koefitsientide kohta

Selleks et tagada elektrienergiaallikate võrdne kohtlemine ja vältida kuritarvitamist, kasutatakse kõigi elektrienergiatarne allikate puhul (isetootmine, elektrivarustuslepingud või võrgutarne) ja kõigi abisaajate puhul asjaomases liikmesriigis sama CO₂-heite koefitsienti.

Maksimaalse abisumma kindlaksmääramise meetodis võetakse arvesse CO₂-heite koefitsienti põletusseadmetes toodetud elektri kohta erinevates geograafilistes piirkondades. Selline piirkondlik eristamine peegeldab fossiilkütustel põhinevate elektrijaamade osatähtsust lõpphinnas, mis määratakse kindlaks hulgiturul, ja nende rolli marginaalsete elektrijaamadena tõhususe pingereas.

Komisjon määras ülalnimetatud CO₂-heite koefitsiendi piirkondliku(d) väärtuse(d) eelnevalt kindlaks ja nende näol on tegemist abisumma arvutamiseks maksimaalsete väärtustega. Samal ajal võivad liikmesriigid kohaldada oma territooriumil kõigi abisaajate suhtes madalamat CO₂-heite koefitsienti.